

EXPUNERE DE MOTIVE

Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă –sub motivația stimulării șomerilor să caute în mod activ un loc de muncă– a stabilit o indemnizație de șomaj unică și a limitat perioadele de acordare a indemnizației între 6 și 12 luni.

Legea, deși are la bază principiul stagiului de cotizare și cuantumului cotizației nu îi diferențiază pe beneficiarii decât la perioada de timp în care beneficiază de indemnizație și aceasta –evident– în defavoarea celor cu stagiul de cotizare mai mare. Legea nu ține seama de vârsta și situația familială în care se pot găsi beneficiarii indemnizației de șomaj, situații mult mai complicate și mai greu de soluționat pentru cei peste 40 ani, aceste persoane având posibilități de reconversie profesională, de mobilitate și –în cele din urmă– de a găsi un loc de muncă, mult diminuate.

Această propunere de modificare și completare a Legii nr.76/2002 urmărește soluționarea acestor deficiențe prin departajarea beneficiarilor de indemnizație de șomaj atât din punctul de vedere al cuantumului, cât și al perioadei de acordare, funcție de stagiul de cotizare și de cuantumul contribuției.

În același timp, indemnizațiile propuse nu pot fi mai mici de 75% din nivelul salariului minim brut pe țară, ținând seama și de gradul de sărăcie care afectează categoria socială a șomerilor.

Proiectul propus soluționează de asemenea și stimularea mai accentuată a șomerilor tineri –cu vârsta până la 29 ani– de a demara afaceri proprii care să sporească numărul locurilor de muncă disponibile șomerilor.

De asemenea, proiectul înaintat obligă pe angajatorul –beneficiar de credite în condiții avantajoase– să încadreze șomeri, în maxim 30 zile, pe locurile de muncă devenite vacante prin încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu din inițiativa sau din motive imputabile foștilor angajați, anterior împlinirii celor trei ani de la încadrare.